

ZP r AVODAJ

ZIMA 2016

**raná péče
diakonie**

Pomáháme rodinám pečujícím o dítě s mentálním, pohybovým či kombinovaným postižením nebo s ohroženým vývojem v raném věku; působíme v Praze, Středočeském, Plzeňském a Ústeckém kraji.

**To vše Vám přejeme do nového roku 2017...
... a cokoliv dalšího Vás napadne**

Konec i začátek

Takový už většinou pro nás dospělé prosinec bývá - představu vánočního klidu a pohody, naději v nový, lepší začátek často překryje okolní ruch, horečné přípravy a frustrace z nenaplněných předsevzetí.

Tento stav neminul ani nás - a tak si v ohlédnutí za uplynulým rokem možná všimnete hořkého podtónu, protože ne vše se daří tak, jak bychom si pro dobrou službu přáli, a ne vždy je v našich silách současný stav změnit. A tak hledáme vnitřní zdroje, jak se občerstvit - třeba hledáním inspirace v seminářích, konferencích a přednáškách - a v našem Zpravodaji se o nich dočtete i vy.

Kromě toho vyrábíme pomůcky, stěhujeme půjčovnu na Barrandov, zaučujeme novou kolegyni Báru, promýšlíme novou podobu kurzů...

foto: nová kolegyně Bára

Přejeme vám i sobě, ať z obou předvánočních poloh zvítězí ta veselejší a s ní vykročíme i do nového roku.

Za tým rané péče Veronika S.

Zamyšlení v ohlédnutí

Každý rok touhle dobou píšu do Zpravodaje ohlédnutí za končícím rokem, z různých zdrojů lovím rozmanitá čísla – počty kilometrů, konzultací, klientů.....

Letos bych se ráda zastavila u čísel klientských. Už několik posledních let čelíme čím dál většimu nárůstu žadatelů o službu a tento rok je z tohoto hlediska obzvláště dramatický. Zatímco mezi rokem 2010 a 2014 jsme každoročně zahajovali spolupráci s přibližně 50 – 60 rodinami, v loňském roce jich bylo 83 a od letošního ledna u nás požádalo o ranou péči více než 170 rodin.

Zatím se snažíme na situaci reagovat; rozšířili jsme tým na dnešních 11 osob, omezili počty terénních konzultací v jedné rodině a naopak začali nabízet možnost virtuálního poradenství, nabízíme víc jednorázových konzultací – vše proto, aby se „aspoň nějak“ dostalo na všechny. Z mého pohledu přinesl nový způsob mnoho dobrého; nutí nás být aktivnější v plánování služby, hledat a společně s rodiči zvažovat, kde a jak může být raná péče nejefektivnější a kde už (nebo právě teď) možná není potřeba.

Vnímám ale i jedno velké riziko. Bojím se, aby se nám ze služby neztratilo to nejcennější, na čem je postavená – vztah. Právě vztah budovaný navíc přímo v klientských domácnostech vytváří z rané péče něco jedinečného. Za roky praxe jsem si mnohokrát ověřila, že pomoc postavená na oboustranném vztahu je účinnější než seabemoudřejší rady. Moc doufám, že jednorázové konzultace, které teď nabízíme čekatelským rodinám s cílem vybavit je alespoň základními informacemi, příslib vytvoření tohoto vztahu ponechávají.

Nevím, co bude, zůstane-li nápor žadatelů o službu stejný nebo se ještě zvýší. Není možné se rozrůstat donekonečna (nehledě na malou ochotu krajů takovéto rozrůstání financovat), už nelze ubírat z počtu terénních konzultací či navyšovat kapacity poradců - vnímám, že už teď jsme na hranici, kterou bychom neměli překročit. Vždycky jsme si hodně zakládali na kvalitě námi poskytované služby a vím, že se ji budeme snažit držet i nadále. Jen se ale obávám, že to nebude poznat navenek.

Šťastné vykročení do nového roku přeje

Pavla S.

Umíme vnímat své tělo?

Na tuto otázku jsme hledali odpověď na semináři o metodě MBS Feldenkrais, vedeném certifikovanou lektorkou Ivetou Varmusovou. Seminář proběhl v ZŠ Klimentská v sobotu 3.12. 2016 a byl první tohoto zaměření v Praze. Byl totiž zacílen na specifickou cílovou skupinu - rodiče s dětmi s postižením.

A co jsme na semináři zjistili? Tak namátkou - že cílem Feldekraisovy metody je zefektivnění proces učení pomocí pohybu - nikoli nácvikem, ale prožitkem. Že prakticky všechny informace zpracovávají naši nervovou soustavou mají pohybový charakter - tedy i naše myšlení a emoce. Že pokud se naučíme vést pohyb vědomě, pomalu, bez velkého úsilí a šetrně vůči sobě, ale s bdělou pozorností, dodáváme mozku potřebné informace o možnostech změny. A také jak důležité je rozlišování (poznání nejmenší možné změny) a jakou funkci mají variace (malé změny v rámci téhož pohybu)...

A to jsme vše zakoušeli prostřednictvím jednoduchých cvičení, tentokrát zaměřených na oblast pánve. A divili byste se, kolik nových informací lze získat pomocí "pánevních" hodin!

Moshé Feldenkrais nás povzbuzuje: "Když víte, co děláte, můžete dělat cokoli." A to je spolu s výše nastíněnými principy (pomalu, vědomě, šetrně...) dobrý důvod pro absolvování nějakého dalšího semináře a v neposlední řadě také smysluplné předsevzetí (nejen) do nového roku 2017.

Veronika S.

"Jiná"foniatrie

Začátkem prosince měl v našich barrandovských prostorách přednášku pan MUDr. Martin Kučera – foniatr, který se zabývá (i) řečí a komunikací v souvislosti s motorikou a smyslovou koordinací. Předcházely ho skvělé reference ze strany rodin. Když si je (níže) přečtete, nebudete se divit, že jsme se těšily...
„....K. panu Kučerovi jezdíme se synem kvůli těžké expresivní dysfázii řeči. Na našem úvodním setkání ho kupodivu (zaplaťpánbu) nezajímaly žádné lékařské zprávy (a že jich máme). Kouknul na syna a viděl, kde je problém.“
To, že opožděná řeč souvisí s celkovou motorikou těla a vnímání sebe sama, jsme poznali až v jeho ordinaci. Nemá žádné zázračné metody, ale zdravý selský rozum a také nepřenositelnou a cennou zkušenost s vlastním synem.

Díky jeho přístupu a také přístupu skvělé paní magistry Fritzlové (klinické logopedky), jsme se dozvěděli spoustu cenných informací, jak pomocí kompenzačních pomůcek a alternativních metod zlepšovat synovu koordinaci těla a tím přispívat ke zlepšení řeči.“

„... Pana doktora Kučera jsme se synem navštívili v březnu r. 2016. Byl nám doporučen naší ergoterapeutkou, kam s naším Lukáškem jezdíme. Již první návštěva na nás udělala velký dojem. Pan doktor konečně po "dlouhé době" po nás nevyžadoval žádné synovy diagnózy a nálezy (Lukášek má receptivní vývojovou dysfázii, dyspraxii), vyšetřil si syna svým stylem a vypracoval nám "terapeutický plán". Také jsme plno věcí týkajících se synovy diagnózy od něj pochopila a následně jsem měla na celou situaci jiný náhled s perspektivou dobré vyhlídky. Cca po 3 měsících prvních cvičení s naším Lukáškem došlo u malého k dosti výraznému pokroku v oblasti hrubé motoriky, vestibulárního aparátu. Po dalších cca 2 měsících dalších cvičení se u syna výrazně zlepšilo sluchové vnímání a syn začínal konečně opakovat slyšená slova, postupně došlo k nárůstu aktivní slovní zásoby. Zpočátku (aby to bylo intenzivnější) jsme jezdily za panem doktorem 1x měsíčně, on syna vyšetřil a navrhl další cvičení. Terapeutický plán je opravdu hodně bohatý-od cvičení na rovnovážný systém, cvičení na poruchy senzorycké integrace, muzikoterapii, navíc jsme dostali vždy domů zapůjčené úžasné pomůcky. Pana doktora Kučery si velice vážíme jak po profesní stránce, tak po té lidské. Nenatrefila jsem na lepšího odborníka, který se věnuje dětem s poruchami komunikace a to navíc zcela nezištně. Je lidský, přímý a plný entuziasmu. Jeho rehabilitační metody mají svůj smysl a logiku. A hlavně pomáhají!“

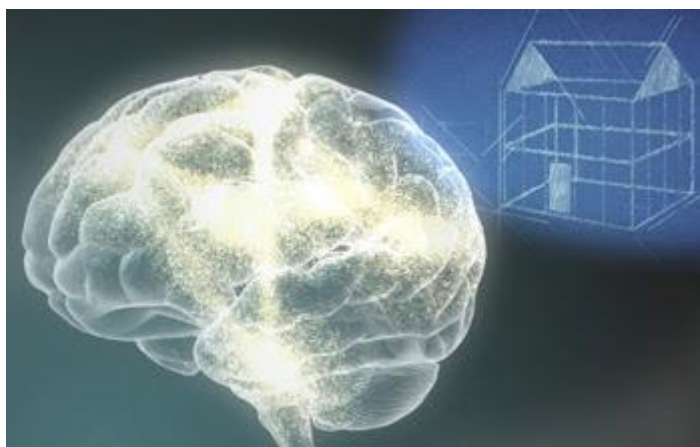
Lidská řeč je velmi komplexní výkon a vysoce koordinovaný pohyb, k němuž je zapotřebí souhry motorického systému a smyslového vnímání. Smyslů má člověk více než pět - kromě zraku, čichu, hmatu, sluchu, chuti ještě smysl pro rovnováhu a propriocepci (sebevjem, vnímání vlastního těla v prostoru). Nejprve je proto důležité pracovat na fázování a časování pohybu, včetně jeho plánování a smyslové kontroly; tedy navozovat takové fyzické aktivity, v nichž děti získávají zkušenost s koordinací „velkých“ částí těla - trupu a končetin, také v souvislosti s dechem. K tomu můžeme využívat různé pohybové aktivity – šlapání v pevných materiálech (kamenech, fazolích), chůzi po balančních čockách, pak připojovat současně zrak a další smysly. Teprve v dobře připraveném těle se může zabydlet hlas a artikulovaná řeč.

Logopedi, kteří nepracují s motorikou dítěte, začínají vlastně tak trochu od konce.... Všechno to zní velmi logicky, pochopitelně – a pro mne osobně je to pojmenováním pozorovaných souvislostí ve vývoji dětí v raném věku.

Alena K.

Co se děje v mozku?

Koncem listopadu se v Městské knihovně v Praze konala přednáška ředitelky Institutu rodinné péče NATAMA paní **PhDr. Petry Winnette, PhD.** Tématem byl **neurobiologický vývoj, attachment, rané trauma.** Lidský mozek nemá v době narození svůj vývoj ukončený – a to ani zdaleka. Neurobiologické zrání pokračuje až zhruba do 25 let věku člověka a v různých etapách potřebuje ke zdárnému vývoji správné podmínky. U maličkého dítěte, zhruba do tří let věku, se vyvíjí **implicitní paměť: to je paměť pro emocionální zážitky**, na které si dítě konkrétně nevzpomíná, přesto zůstávají v nějaké formě přítomny celý další život a ovlivňují ho. Emocionálně dobře „živené“ dítě bude později pravděpodobně spíše radostné a předpokládající, že svět je dobré místo pro život, dítě s častou zkušeností s nespokojením svých psychických potřeb bude vnímat svět jinak. Implicitní paměť u dětí, které jsou v nejranějším věku bez maminky nebo jiné blízké osoby, pocit „jsem sám“ uloží.

Nezralý mozek nemá mechanismy k vyrovnání stresu, stres pak skutečně, na fyzické rovině, zabraňuje mozgovým strukturám ve vývoji (neprobíhá správně síťování neuronů). Dítě s dobrou citovou vazbou se postupně učí, jak s nezbytným stresem zacházet, učí se ho regulovat. Proto je tak nesmírně důležité, aby miminka měla „svoje“ lidi od začátku u sebe. Poznatky se opírají mj. o teorii attachmentu, kterou v 70. letech minulého století formuloval anglický vývojový psychoanalytik John Bowlby.

Alena K.

O konferenci

Zúčastnili jsme se odborné konference

„KLIENT SE SPECIÁLNÍMI POTŘEBAMI, KLIENT S DMO“ (15. 11., v Praze)

Tuto konferenci pořádalo *SDRUŽENÍ PRO KOMPLEXNÍ PÉČI PŘI DĚTSKÉ MOZKOVÉ OBRNĚ, z. s.*

Komplexní péče osobám s DMO a jejich rodinám je zde realizována především prostřednictvím střediska ucelené rehabilitace, která zajišťuje podporu ve všech oblastech života rodin.

Protože sdružení jde především o propojení a vzájemnou provázanost oborů, snažili se organizátoři pozvat pestrou škálu odborníků, kteří reprezentují různé směry péče o klienty DMO.

Na konferenci proběhlo přibližně 16 příspěvků. Některé medicínsky zaměřené, týkající se různých možností léčby spasticity. Další byly víc zaměřené na možné způsoby fyzioterapie – Bobath koncept, hipoterapie, Therasuit, a jiné. Paní psychologka PhDr. Martina Venglářová zajímavě promluvila o otázkách, na které máme někdy ostych se ptát – mluvila o sexuálním životě u lidí se zdravotním a psychickým postižením. Z její přednášky bylo patrné, že dokáže spojit své dlouholeté zkušenosti s prací v oboru s velmi citlivým přístupem ke klientským rodinám.

Bc. Clara Lewitová – Fyzioterapie funkce u lidí s DMO

C. Lewitová o Fyzioterapii funkce říká:

"Fyzioterapie funkce je přístup, ve kterém fyzioterapeut ze struktury těla, napětí měkkých tkání a reaktivity celého pacienta čte o funkci, pohybu, chování, o jeho stavu a možnostech změn směrem k optimu. Terapeutickými vstupy mění napětí a reaktivitu (vnímání), tím také chování-funkci a vpsledku i strukturu směrem k optimu.

Podle reakcí pacienta a probíhajících změn mění terapeutické vstupy: terapie je dialog pacienta s terapeutem.

Terapeut hledá vhodné postupy a doprovází pacienta při aktivním učení se nových možností regulace napětí, koordinace pohybů, vnímání a (pohybové) životosprávy, optimální pro tohoto neopakovatelného člověka, pacienta. Při čtení, dialogu i učení vycházíme z celku pacienta a všechny kroky terapeutické práce (aktivní i pasivní) se vztahují k tomuto celku.

"(zdroj: <http://www.ckp-dobrichovice.cz/fyzioterapie/konzultace/>)

Vzhledem k tomu, že konference byla pouze jednodenní, nebylo možné zařadit další přednášky na témata, která by také k této problematice patřila. Příští rok se ale můžeme těšit na další témata: ergoterapie, muzikoterapie, arteterapie, dětská neurologie, pediatrie, neonatologie, a další.

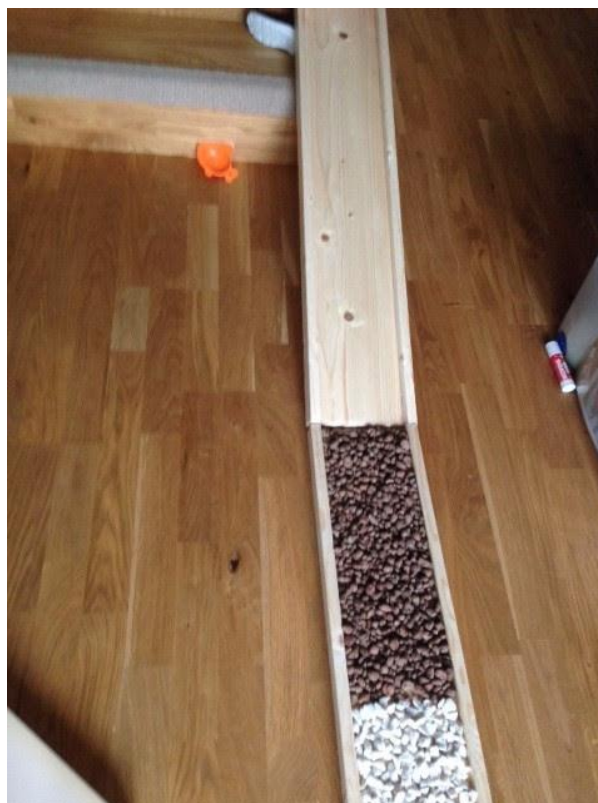
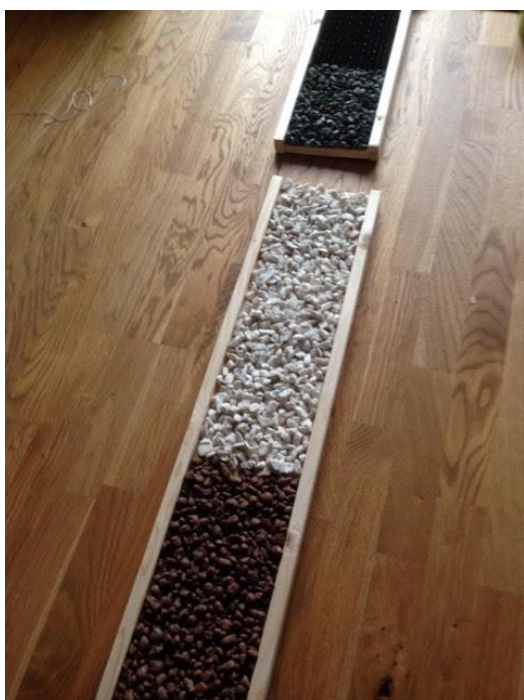
Bára J.

Pro inspiraci

Naše sekce PRSK (pracovní skupina) pro výrobu pomůcek se zase činila. Můžete se inspirovat a vyrobit si doma svůj vlastní sensorický kobereček, který krásně stimuluje především chodidla (a nejen:)) a nebo poproste o zapůjčení svou poradkyni.

Klidně se nám ozývejte s vašimi nápady a vychytávkami pro inspiraci ostatních. Jedna naše klientská rodina vyrobila tento stimulační chodníček. Co na něj říkáte?

Eva C.

Stěhování naší půjčovny

V těchto dnech, ke konci roku stěhujeme naši půjčovnu pomůcek. Přesouvá se ze Suchého vršku blíže k našim kancelářím na Barrandov. Máme velkou radost z nových prostor.

Tým RP

Benefiční akce - prodej knih po Mítovi a Jarce

Na FB proběhla netradiční sbírka. Rodina nabídla seznam knihy z pozůstalosti a výtěžek (celkem 6 tisíc korun) věnovala nám. Děkujeme všem laskavým přispěvatelům a zejména rodině Gaydečkových. Díky dobrému nápadu se mohla rozrůst i naše knihovna.

Veronika S.

Rané péče Diakonie
Diakonie ČCE - středisko Praha

Vlachova 1502
155 00 Praha 13

Pracoviště:
Machatého 683/10, Praha 5
Pod Svatoborem 56, Sušice
Jindřichova 337, Děčín

Kontakt:

tel: [235 518 392](tel:235518392)
email: info@rana-pece.cz
www.rana-pece.cz
www.facebook.com/RanaPeceDiakonie
č.ú. 0127747339/0800

Poradkyně rané péče:

Mgr. Eva Cencialová
Mgr. Barbora Jiráková
Mgr. Alena Kunová
Mgr. Markéta Pekárková
Mgr. Kateřina Rodná
Mgr. Pavla Skálová
Mgr. Veronika Strenková
Mgr. Pavla Těhníková
Bc. Barbora Čeřovská

Sociální pracovnice:

Mgr. Lucie Černíková

Koordinátorka:

Bc. Alexandra Chomiszaková

Copyright © 2016 Raná péče Diakonie All rights reserved.

